

König Philipp beurkundet den in seiner Gegenwart zwischen dem Abt Johann von Hersfeld und Landgrafen Hermann über ihre bisherigen Irrungen getroffenen Vergleich. — Zeugen: Markgraf Dietrich und Friedrich Graf von Ziegenhain, Bruder des Landgrafen. Bei Nürnberg, 1205 Mai 23.

*Hdschr.: Or. Perg. Staatsarchiv Marburg (Hersfeld R. 10). S., an rothscülener Schmur, verloren. Phot. H. St. A. 5
Gedr.: Wenck, Hess. Landesgesch. 3,93. Böhmcr-Fickcr 109.*

Philippus dei gratia Romanorum rex et semper augustus. Notum facimus universis presentem paginam inspecturis, quod | in presentia maiestatis regię talis inter fidelem nostrum Iohannem abbatem Hersueldensem et dilectum consanguineum nostrum Hermannum lantgravium Turingię verę pacis et concordię forma est ordinata. Lant- 10
gravius Tu|ringię omnes possessiones et villicationes cum universis proventibus suis dominio suo subiacentes et suorum in integrum restituere debet abbati Hersfeldensi et fratribus et aliis cęnobiis cęclesię Hersfeldensi attinentibus et, si quas possessiones vel redditus infeodavit vel alio quovis modo ab cęclesia abalienavit vel aliquis de suis, cęclesiam de cetero quiete faciet possidere. Bona ministerialium Hersfeldensis cęclesię, quę lant- 15
gravius eis abstulit, sibi retinens vel suis fautoribus conferens lantgravius integraliter restituere debet. Mansionarios abbatis transfugas in civitates langravii faciet ipse lantgravius abbati et suis debito iure servire de cętero nullum de mansionariis abbatis vel suorum colligens. Quodsi idem mansionarii debitum ius neglexerint solvere abbati vel suis, abbas mansos suos libere et absque omni contradictione aliis locabit. Nullum ad- 20
versarium abbatis, sive miles sit sive mercator sive rusticus, ad nocumentum abbatis langravii vel aliquis de suis ab abbate ammonitus manu tenebit neque aliquem locum in possessionibus cęclesię ipse vel sui incastellabunt de novo. Nemora cęclesię ad muniendas civitates sive quęcumque edificia construenda homines lantgravii succidere non debent nisi impetrata licentia ipsius abbatis. Omnia damna abbati et fratribus suis a lantgravio 25
et suis illata a tempore, ex quo Boemus hostis imperii conversus est in fugam et nos lantgravium in nostram recepimus gratiam et treugas lantgravio et ipsum aliis servare precepimus, quę vel ipse abbas vel fratres sui sibi illata rationabiliter et iuste probare poterunt, ipse lantgravius et sui aut secundum iusticiam aut iuxta ipsius abbatis gratiam plenarie debet restituere. Item lantgravius osculo pacis abbati in presentia nostra sincere 30
reconciliatus omni rancori et impetitioni, quam actenus contra ipsum abbatem et eius cęclesiam habebat, renunciavit, hoc dumtaxat excepto, quod ea, quę abbas vel sui tempore dictarum treugarum nostrarum lantgravio vel suis abstulit, quę ipse et sui sibi ablata rationabiliter probare poterit, restituet. Testes huius rei sunt: Ebirhardus Salzburgensis archiepiscopus. Dithalmus Constantiensis episcopus. Conradus Ratisponensis episcopus 35
et regalis aulę cancellarius. Eggebertus Babinbergensis episcopus. Heinricus abbas Fuldensis. Ditericus marchio Misnensis. Sifridus comes de Orlacmunde. Fridericus comes de Ziginhagen, frater lantgravii. Adilbertus comes de Werningerod. Comites fratres de Swarzbure Heinricus et Gunterus. Lambertus comes de Glichin. Comes